

Co dál

Judita Čeřovská

Co bude dál, náš příběh končí,
na rozcestí nechal jsi mě stát.
Můžeš si jít, kam se ti zlíbí,
klidně já mohu se tě vzdát.

Jen noc je zlá, teď najednou
a hlavu mám vždycky ráno mdlou.
Snad nic už víc mě nevzruší,
snad na duši mám stín.

Co bude dál, život je dlouhý.
Mé dny jdou jako líný proud.
Jen do čtyř stěn hluchých a prázdných
monolog vedu jako bloud.

Mí přátelé, zas přijdu k vám,
však srdce dnes jako kámen mám.
A ošklivá si připadám,
kam nosit mám svůj splín?

Co bude dál, náš příběh končí,
hodím tvou kytku do smetí.
Jak nemožné, jak staromódní
lásky žal v našem století.

Ne že bych zlé ti chtěla přát
však roli mou jednou měl bys hrát.
Přebytečný, lichý a sám
přijdeš a já... Kdo ví ?

Co bude dál, náš příběh končí,
co bude dál, co dál?